

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măeșariilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măeșariilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Denumirea patriarhului sêrbesc.

Diarele unguresci, mari și mici, s'au interesat foarte mult de afacerea alegerii și în cele din urmă și de a denumirii noului patriarh metropolit al Sêrbilor. Toate diarele unguresci au tratat afacerea din punctul lor de vedere politic, făcând abstracțiune de punctul de vedere al bisericii gr. or. sêrbesci. Între diarele unguresci am dat noi de o excepțiune unică, de „Egyetértés”. Diarul principal al opozițiunii estimează, cu toate nici el nu tratează estimează din punct de vedere bisericesc, după părerea noastră, stă cu reflesionile lui mai aproape de adevăr.

Eată ce dice „Egyetértés”:

„Scaunul patriarhal este întregit pe cale extraordinară. S'a întregit în astfel de mod cum nimerii nici prin gând nu i a trecut pe timpul când s'a convocat congresul. Cu ocaziunea aceasta guvernul unguresc a pus cu totul la o parte dreptul electoral al congresului și nu numai a respins pe candidatul ales de marea majoritate a congresului, dar în puterea sa proprie a denumit pe German Angyelics, episcopul din Bacica, care cu ocaziunea alegerilor de două ori rămăse în minoritate. Nu felicităm pe guvernul unguresc pentru o astfel de deslegare a cestiunii de patriarh. Credem bucuros că guvernul unguresc a fost condus de interesele statului unguresc, ceea ce la toată întâmplarea merită considerațiune și din partea ne. Și aceea e cu puțință, că în stadiul din urmă n'a fost alt mod de a apăra autoritatea statului unguresc, și a trebuit necondiționat să se demunstre, că susținerea dreptului de suveranitate al națiunii maghiare n'atâră dela grația Mileticsilor. Dacă ar fi care cestiune se desvoaltă până acolo, unde între statul unguresc și între nusiunțele naționalităților inimice statului vine în cestiune puterea, nu putem sta nici o clipită la îndoială de care parte se fim. Nici

de cum însă nu am lăuda nici prevederea guvernului unguresc și iubirea lui de dreptate dacă cestiunea alegerii de patriarh sêrbesc ar fi putut să se îmbrace în forma aceasta. În cazul acesta pe guvernul unguresc numai nedibăcia lui proprie l'a putut incurca încât pe cale firească se nu se mai poată descurca și se fie silit a tăia cu puterea nodul gordian în două. Însă deslegarea forțată nu este nici odată o deslegare deplină, și e pagubă îndoită, dacă fie ce interes al statului trebuie apêrat cu resboiu și atunci când pe același scop s'ar fi putut ajunge cu mijloace de pace.

„Căci se nu ne înșelăm, denumirea de patriarh este un act foarte hazardat, care între Sêrbi va stêrni multă amărăciune juristică. Ori ce s'ar pute dice despre legalitatea denumirii, sigur este, că de 190 de ani, de când s'a instituit patriarhatul sêrbesc în patria noastră prin privilegiul de sub Leopold I, o faptă ca aceasta nu s'a mai întimplat. Se face convocare la împregiurarea, că mai nainte alegerile de patriarh se făceau tot dea una în unanimitate, și că coroana și-a rezervat apriat dreptul de decideri în cazul când unanimitatea n'a fost cu puțință. Motivarea aceasta o aflăm și în rescriptul regal, prin care se aduce la cunoscința congresului carlovițian denumirea lui Angyelics. Este însă un neînțeles juristic ca atunci, când cei îndreptățiți la alegere nu găseșe unul care se placă tuturor să se denumească acela care nu e candidatul majorității, ci al minorității. Mai adaugă și legea din 1868, care a dat Sêrbilor o autonomie bisericească foarte largă și lucrul devine foarte îndoios, dacă coroanei i a mai ramas dreptul de denumire ce l'avea mai nainte. În 1874 coroana n'avea confirmat pe acela pe care congresul l'a fost ales în unanimitate, din contra a confirmat pe acela pe carele congresul l'a fost ales de nou numai cu majoritate. Cumcă atunci numai s'a confirmat alegerea și na fost denu-

mire, dovedesce că dreptul coroanei de denumire în faptă dela aducerea legii din 1868 încoace s'a schimbat. Dealtmintea posibilitatea denumirii de astădată nici nu s'a ivit între ideile noastre politice. Deși litera legii nu eschide dreptul de denumire, spiritul liberal al timpului nostru nu permite o explicațiune, care se fie în contradicțiune atât cu simțemântul poporal cât și cu libertatea administrațiunii autonome a bisericii. De ceea ce sau bucurat Sêrbi aproape două sute de ani, sub puterea domnitorilor absoluți, sau în timpurile privilegilor feudale ca de o libertate de drept, este oare consult a fi înlocuită acum în zilele noastre de libertate de presă și parlamentară cu practice reacționare și cu un tutorat silnic, care trezesce toate simțurile adormite și care dau rêsunet la ori și ce gravamen de drept?

Cu toate aceste împregiurarea cea mai momentasă încă nu am atins'o. Dacă dreptul coroanei de denumire nu ar pute fi supus discuțiunii și dacă și mai nainte în loc de alegere totdeauna ar fi fost denumire, n'ar fi oare denumirea lui Angyelici un lucru pe dos, căpătând Sêrbi de principe bisericesc pe acela, care din partea Sêrbilor a fost întempinat totdeauna cu o consecunță și vie antipatie? Togmai la denumirile bisericesci s'au ținut tot-dea-una samă de dispozițiunile credincioșilor, de oare ce biserica numai cu influința morală poate coresponde adevăratei sale misiuni. Cu tot spriginul pe față al guvernului unguresc și cu toate că de doi ani ca administrator denumit a condus afacerile patriarhatului, Angyelics la alegerile din urmă a le congresului carlovițian de două ori după olaltă a rămas în mare minoritate, deputații serbismului, fără de deosebire de partide politici, fără de deosebire s'au întrunit numai ca să suprima candidatura lui. Oare căror interese de stat sau bisericesci poate face serviții mai serioase acela, care stă atât de isolat în fața poporului său și a căru de-

numire credincioșii lui subordinați trebuie să o privească ca o umilire a lor? Adevărat că el se va bucura de venitul anual al patriarhatului de 150,000 fl., ceea ce trebuie că influențează cu mare putere farmecătoare asupra'i, că altfelii cu anevioie ar primi acel rol urit, ca pentru posesiunea patriarhatului din grația guvernului unguresc se stea în resboiu față cu poporul seu. Putem însă în astfelii de situațiune aștepta dela dên-sul se promoveze interesele statului unguresc, să nutrească simțemintele patriotice între Sêrbi?

Sêrac stat unguresc, pentru mare preț, sîntem aplecați a crede, cumpăra amiciția lui German Angyelics. Toate simțimintele uricioase, care episcopul din Bacica a sciut a le provoca atât de cu profuziune, firesc lucru, trebuie se fie îndreptate contra statului unguresc, de oare ce acela fără octroat Sêrbilor. Mileticscii de sigur că nu vor întârția a exploata terenul mulțamitoriu al activității agitatorice.

Așa au trebuit aceste să se întemple? Nu putem crede. Ședințele din urmă ale congresului au dovedit că în majoritatea congresului, care a luptat așa de consecunță în contra patriarhatului lui Angyelics, au fost în prevalență elementele moderate, cari preste tot n'au vrut se provoace luptă contra puterii statului unguresc. Nisuiunța lui Mileticsii de a îndupleca majoritatea la o demonstrațiune contra denumirii n'a succés. Cei mai de aproape credincioși ai lui Mileticsii nici n'au mai luat parte la bacica. În năvotarea lucrului mai departe nu putem vedea altceva, decât că guvernul unguresc, purcedând după șopte false și concedând unor impresiuni neprecugetate, s'a implantat într'o agitare selbategă, care sub firmă de interese naționale se silcesc a satisface într'un mod eftin interese egoistice. Foaia oficială de astăzi dedată cu denumirea lui Angyelics publică și distincțiunea episcopului Arsenie Sztojkovics cu unul dintre ordinele cele mai înalte ale sta-

FOIȚA.

Șoimul Banului de Craiova.

(Poemu epicu. *)

(Îneheere.)

Cântul VI.

Cele, ce se mai întemplantă
Și'n palat, și'n curte-afară
La acel puternic Ban
Din Banatul Craiovean,
Musă, tu ni le vei spune.
Ca minuni din timpuri bune,
Ce ne fac se ne mirăm
Și cu drag să le-ascultăm. —
În balcon Bantul s'arată
Și spre lumea adunată
Își îndreapt' al său cuvânt
Plin de fală și de-avânt:
„Voi voinici din astă țeară
Și din lumea din afară!

Eatăl meu cuvânt vă dau,
Ce'nderept nici când nu-l iau:
Eu voinicului de veste,
Ori și cine a fi și este,
Fiica mea 'i o juruesc
Si din țeara, ce o domnesc,
'I-oiu da zestre jumătate
Si-a domni cu mine'nparte,
De cum-va ar isbuti,
Pre al meu șoim a-l îmblândi!“

— Aste Banul le vorbesce
Cătră lumea, ce'l privește;
Dar' din cercul adunat
Lâng' al lui măreș palat
Nici un oaspe nu se vede,
Care-ar' cuteza și-ar crede,
Pre șoiman a-l rêsboi
Și prin lupt' a-l birul. —

Diua trece și se duce,
Noaptea ca să n'o apuce,
Și'n palatul strălucit
Mese mari s'au pregătit:
Voi sciți, fraților, prea bine
Din poveștile bătrâne,
Ce minuni, cum ați nu sînt
Dismerdau acest pământ!

Prin palaturi aurite
Și prin curți de smei urđite.
Acolo vedeți adunați
Feți și fice de'mpêrați,
Cari prin joc se desfătează,
Când logodnele-și serbează.
Tot așa ați audit
De hotarul înflorit,
Unde zinele fecioare
Prin grădini fermecătoare
Ducea vieața lor de raiu
Sus pe-al nemuririi plaiu,
Unde feți frumoși și teferi,
Ca ai ceriului luceferi,
Rătăcind se rătăcia,
Dela zine sfat lua;
Audit-ați voi adese
De dumbrăvi și văi alese,
Unde zinele din veci
Lâng' un lac cu valuri reci
Își au santele locașe,
Mândre mult și dragălașe,
La cari nesdravenii trag
De pe drumul lor pribeag,
Și puțin se hodinesc
Și-apoi ear' călătoresc:
Astfelii de minuni măreșe,
Visuri dulci de tinereșe,

Prin palat se petrecea
La cel Ban, în curtea cea. —
Lăsăm vinul vin să fiă,
Să descepte veselii
La voinicii, ce mesesc, —
Și la Banul Oltenesc;
Lăsăm falnicele jocuri,
Ce desceaptă în inimi focuri
Și le fac să uite 'n sbor
Ori ce gând și ori ce dor;
Lăsăm cântecul ce'mbată
Și uimesce-o lume toată
Cu al său farmec cu al său graiu
Dela ângerii din raiu . . . .
Privim șirul de fecioare,
Șirul sufletelor rare,
Cari în cerc pe jilțuri sed
Și povești spunend se vęd:
O! voi flori de-o mândră lume!
Mândre-s ale voastre nume!
Și poveștile, ce sciți,
Mândru le mai povestiți!
Voi vorbirăți despre lună,
Cum doreșce ca s'apună
Jos, colo'ntr'al mării sin,
Unde sînt, unde se țin
Cele fice ale mării,
Ce prin farmecul cântării

*) din Căilindarul Societății pentru cultura și lit. rom. în Bucovina.

tului.*) Stoikovics încă la 1874 a fost în unanimitate ales patriarch sârbesc și în congresul din urmă încrederea congresului a fost îndreptată spre dânsul în linia primă. Oare care a fost motivul de guvernul unguresc, respingând de două ori candidatura lui Stoikovics a țerit cestiunea patriarhatului într'o stradă înfundată? Respuns serios la întrebarea aceasta încă nu cunoaștem de oare ce larma și suspectarea nu le putem considera de respuns serios.

Revista politică.

Sibiu, în 13 Ianuarie.

Situațiunea cea serioasă din părțile de meadă și ale monarhiei nu mai pot fi ascunse. Sciri foarte ponderoase trebuie că au sosit la ministeriul de război, dacă a ajuns treaba ca să se procedă și la mobilizare de miliții teritoriale (landwehr). Rescoala cuprinde un teritoriu foarte însemnat, care se estinde dela Bocche până câte-va miluri înaintea Seraievului și în fie care și spiritul revoluționar se întinde mai departe spre meadă noapte și resărit. S'a dis mai de multe ori că centrul situațiunii politice și militare astăzi e Muntenegru și părerea aceasta vine „Bohemia“ acum se o confirme cu un comunicat care s'ar vedea a fi inspirat. „În cercuri normative militare — se scrie dela Viena la numita foaie — se iau toate măsurile spre a întâmpina cu toată seriozitatea pericolii, nu cum se prezentează acum, ci și cum s'ar pute prezenta mai târziu. În privința aceasta ochii sunt îndreptați asupra Muntenegrului. Raporturile de acolo toate constată unanim loialitatea cea sinceră a principelui Nicola față cu Austria, de altă parte însă și aceea, că principele nu mai este domn în țeara lui și speră însuși că puterea Austriei se face ordine în statul său și se bage minte în capetele elementelor turbulente, care ascultă mai mult de influențe străine și de simpatii cu lotrii Coivosciei decât de principele lor.“ Dacă Austria ar finevoită a face cu puterea armelor sale ordine în Muntenegru, va avea o problemă militară foarte grea. Noi ne aducem aminte că Suleiman pașa la 1877 n'a fost în stare cu cincizeci de mii trupe alese turcesci se supună viteazul popor de munte.

Ministrul presid. Tisza răspundând la interpelațiunea lui Helfy în privința rescoalei din Dalmația, Erțegovina.

*) Cu ordinul leopoldin clasa I Red. „T. R.“

govina, constată că rescoala a izbucnit din aceleși cauze ca și în 1869. Promite că guvernul (central de bună seamă) va suprima energie rescoala și că pentru câștigarea mijloacelor spre sfârșitul suprimării rescoalei se vor întruși în zilele cele mai de aproape delegațiunile. Guvernul nu se ocupă acum cu planuri pentru viitorul țerilor ocupate și din partea Turciei nu s'a făcut nici un pas și nu se poate face, fiindcă măsurile luate în acele țeri sunt numai consecuențele tratatului dela Berlin.

Crisa ministerială din Paris încă tot durează.

În Berlin se așteaptă o desbatere înfocată asupra ordonanței imp. Wilhelm, pe care fracțiunile liberale vor se o ferească în discuțiunea parlamentară.

Dela Rusciuc se telegrafează în 24 Ian. n. la „Ellenzék“: Comitetul panslavist de aici a avut, în zilele aceste ședința, în care s'a citit o epistolă a principelui Donducov Corzakov, prin care aduce la cunoștință credincioșilor „Slaviei celei mari, că a sosit timpul activității. Austro-Ungaria și-a ascuțit baionetele și-a încărcat puscile și tunurile ca se ucidă pe bieții frați în Bosnia, Erțegovina și în Dalmația.“ Preșident în ședință a fost Doctorov general rusesc și agitator vestil panslavist.

„Neue freie Presse“ publică următoarea telegramă ce i se trimite din Petersburg cu data de 8 Ianuarie:

Nisce sciri sosite aici anunță că în apropiere de Dünaburg, unde se împreună drumurile de fer, au izbucnit escese numai contra Germanilor și Leților. Se afirmă că turburătorii sunt de naționalitate rusă veniți din alte orașe. Insula Griva, care se află în apropiere de Dünaburg ar fi fost jefuită și pustiată. S'au trimis trupe. Turburările s'au întins pe teritoriul curlandez, unde se află multe curți nobile. Escesele au ținut toată Duminica. Dacă se va confirma scirea că aceste escese au fost îndreptate numai contra Germanilor și Leților, apoi ea este în contradicție cu aceea că ele au fost provocate de recensemmentul ce se face acum în provinciile baltice. Contra acestui recensemment și-a exprimat antipatia tocmai populațiunea letă și estona fiind că se teme de reintroducerea iobăgiei și de noue imposite.

Rescoala.

„D. Ztg.“ spune — în 23 Ian. n. — că sunt raporturi oficiale despre un șir de lupte din Erțegovina. Raporturile aceste constată pe deplin scirile despre crescerea insurecțiunii.

nei. Dela Saraievo s'a fost scris foaiei mai sus citate că la poalele despre meadă și a le Debelo - Brdului în valea Zeleznița sunt în formațiune bande sub comanda lui Dandalici și Secanovici, care de ocamdată își estind activitatea numai în direcțiunea spre Focea și Nevesinie, firesce în munți. „Corresp.“ spune cu aceeași ocaziune că se măresc garnisoanele din Tarcin și Conița, stațiuni militare pe drumul principal între Seraievo și Mostar. Bandele de care amintirăm mai sus dau curioase semne de viață despre existența lor. Înainte de toate este a se aminti de un avans de câtră Focea unde insurecții în munții dintre Drina și Narenta au culcușuri foarte bune. După ce la Dubrava au avut loc mai multe „grupări“ — cum dic buletinele oficiale — 150 de insurecții au impins postul de gendarmerie dela Glavaticavo spre Conița, unde i a apucat o bandă înainte. Din sus de Cameno la Bratlo se dice că stau 1000 de insurecții. Conița amenințată este un orașel pe ambe țărmurile Narentei, cam la calea jumetate între Seraievo și Mostar. Comunicațiunea între aceste două capitale este foarte amenințată, mai ales considerând că drumul se poate închide foarte ușor. Pe unele locuri foarte strimt, drumul se întinde printre munți înalți. La dreapta, în ținutul Coniței, drumul se marginesce cu valea adâncă a Narentei. Dincolo de Conița, preste un pod de fer, trece drumul de cea parte a Narentei. Conița este locuită de mulsumani fanatici, cari la 1878 au vrut se masacreze colonia austriacă, care fugia dela Seraievo. Numai după ce Turcii, cari escortau colonia, le-au spus că și au dat cuvântul pentru securitatea „Șvabilor“ s'au înduplecat a se abate dela propusul lor.

Dela Focea spre sudvest este așa numita Zagorie, o țeară selbatecă-mutoasă puțin cultivată și locuită de o populațiune insubordinabilă. Dela Focea până la Uloc pădurea e binișor deasă. De aci în colo spre Nevesinie stâncile sunt pleșuge. Intre Uloc și Calinovici, spune comanda din Seraievo, campează 500 de insurecții proveșți cu puscii Snider și alte vre-o câteva sute cu săcuri. Aceștia sunt comandați de serdarul Tungus. În Calinovici se află un post de gendarmerie întărit cu infanterie. Postul acesta a fost atacat de o bandă. În urma atacului comanda din Focea ia trimis trei companii de infanterie ajutoriu. La Caraula Bratlo, o veche casă turcească de bărne, unde se începe un platou mai mic, dela Calinovici cam cale două oare spre răsarit, trupele au dat de vre o 200 de

insurgenți. Se vede că trupele au cerat să dea ocol insurecțiilor preste Ielet și Borja. Insurgenții însă s'au retras spre Calinovici. Cu alte bande au avut în aceeași zi după amiaza batalionul al 26 de vânători o luptă, între Nevesinie și Uloc. Batalionul a dat pe înălțimile din dreapta Narentei de o linie întinsă de vedete și a respins'o. De oare ce însă batalionul s'a întors la Nevesinie, de unde plecase, se pare că lupta de o oară n'a avut pentru trupe un succes cu totul favorabil.

Bande de insurecții s'au ivit până acum afară de Crivoscia în Zubci în ținutul dela Bilec, Gațco, Nevesinie, Focea până spre Conița, va se dică, dealungul fruntăriilor muntenegrene până în pašalicul Novibazarului. Acesta e terenul cel vechiu al insurecțiilor dela 1875 și 1876. Terenul acesta este minunat pentru apărare. Bandele dacă vor fi bătute se retrag în Muntenegru s'au se ascund în pădurile dela fruntăriile dintre Bosnia și Novi-bazar. Aici pot străbate foarte ușor și voluntarii din Serbia.

„Avenire“ din Spalato dela 18 l. c. scrie: Căletori au adus scirea dela Stolaț că căsarma de gerndarmarie de aci au ars și într'ensă 9 persoane (gendarmi). În septămăna trecută în giurul Stolațului a avut loc o ciocnătură între trupe și insurecții. După o luptă mai îndelungată insurecții s'au retras în munți. Dela Cetinie se telegrafează ca metropolitul Ilarion a primit dela Petersburg bani pentru familiile crivosciene care petrec acolo.

Dealungul litoralului, se telegrafează în 24 l. c. din Cattaro, s'a împărțit în zilele aceste o proclamațiune de cuprins trădătoriu de patrie.

După „N. fr. Presse“ în cercurile normative nutresc speranța că în restimp de patrușprădece zile trupele de lipsă pentru suprimarea rescoalei vor fi toate la posturile lor și eară în alte patrușprădece zile rescoala va fi suprimată.

Cu purtarea principelui muntenegrean guvernul austro-unguresc este până acum mulțumit.

După o Telegramă din Ragusa de la 23 Ian. n., principele Nichita a primit Joi în Danilograd o deputațiune de Erțegovinei, care l ruga de sprigin. Principele, în prezența legatului austro-ung. col. Thömmel, a declarat că n'an se aștepte de la dânsul nici un sprigin cum îl așteaptă ei. Principele a provocat pe Erțegovinieni a se întoarce numai de cât în patria lor, căci altfelu se va vedea silit ai interna pe totii în Podgorița.

Pre călători îi răpesc
Și-alor minți le nebunesc,
Cum în leagănul de aur,
Tras ușor de-al mării taur,
Doarme luna'ntinerind,
Pân' ce-o veți ear' răsărind,
Eară ficele-o tot scaldă,
Și prin cântece-o desmeardă;
Voi vorbirăți despre nori,
Ce sunt vecinic călători,
Și vorbirăți despre stele,
Ce sunt? și de unde-s ele?
Și vorbirăți despre di,
Cum cu noaptea se'nvoel,
Să domnescă'n jumătate
Peste-a lumii țeri și gloate;
Despre tainele de sus,
Despre-al timpurilor curs,
Despre dalba primăvară,
Despre eamnă, despre vează,
Despre-al toamnei trist veșmânt,
Despre ceriu, despre pământ. —
Însă noaptea innaintează,
Și poveștile'ncetează;
Somnul pe furiz veni
Și pre toți îi admori. —

Cântul VII,

De pe calea-i depărtată
Vine ziua și s'arată,
Și prin curte la palat
Mult popor stă adunat.
Și curând din staur ese
Șoimul cu nechezuri dese
Și prin jocu-i sburdătoriu
Desfătează pe feciori.
Toți se'ntreabă, cine oare,
Cine-a fi voinicul mare,
Să-l învingă pre șoiman,
Să-și ia prețul dela Ban?
Și'n aușul astor șoapte
Ager pasă printre gloate
Un voinic necunoscut,
Cine-i unde s'a născut.
Și spre șoim, ce'n fugă-l vede
Ca un vifor să răpede,
Atingând cu al său picior
Ici, cole pământu'n sbor.
Și'n iuțeala-i de mirare
La șoiman drept în spinare
Mi-l zăresc cu toți ședând
Și de spaimă se cuprind,
Ear voinicul plin de fală
Lă șoiman mi-i dă năvală

Și cu șoimul se muncesce,
Locul luptei părăsesce;
Și se duc ca o minune
Cum a fost și cum se spune...
Și târziu, târziu, se'ntorc
La palat, la curte'n loc.
Banul stă'n balcon afară
Și boerii-'l înconjoară;
Și toți tac, toți sunt uimiți,
Toți spre Banul a întiți.
Și prin aste vorbe'n urmă
Banul deci tăcerea curmă:
„Oaspeți dragi din țeara mea!
Voi cu mine-alătura
Ați fost marturi vii de față
La privescerea măreață,
Petrecută'n curte-aici
Între bravi mei voinici;
Ați vădut cu'ncerdințare,
Că pământul nostru are
Feți vârtoși, fii îndrăsneși,
Fii cu sufletul isteț;
Ați vădut c'această țeară
Are'n sinu-și o comoară;
Fiice, care poartă'n sin
Visul vechiu, visul român.
Astor feți cu bucuriă
Vom lăsa scumpa moșia,

Astor fici cu suflet rar
Vom lăsa moșia'n dar,
Când a fi, ca să ne strige
Glasul ceriului de-aice,
Să ne ducem, unde s'nt
Cei ce las' acest pământ.“
Aste vorbe Banul face
Și cu glas apoi se'ntoarce
Spre viteazul luptătoriu,
Ce-a rămas învingătoriu,
Și mi-i dice și l' întreabă:

Fet voinic de preț și treabă!
Cine esci din ce meleag
Ai sosit la-l nostru prag,
Șapte brațe ca să'nvingi
Și pre Maia s'o câștigi?
— „Sunt român“, viteazul dice,
„Frate bun cu cești de aice,
Și Banatu-i țeara mea
D'ncolo de Orșova,
Unde Timeșul brădează
Câmpii frumoși și-i rouează,
Unde crește pe câmpii
Grâu cu spice aurii,
Unde vișele de viă
Se dismeardă'n buccia,
Unde cresc frumoase flori
Și viteji învingători!“

Dela Seraievo se telegrafează (în 24 Ian. n.) la „Ellenzék“ că din cancelaria statului major s'ar fi furat topografia citadelei Seraievului.

În privința turburărilor ce domnesc în sudul Dalmației precum și în Erțegovina, „Deutsche Zeitung“ primesc următoarea relațiune din Seraievo, cu data de 19 Ianuarie:

O ferebă infundată domnesce în țeară din cauza legii militare ce este vorba a se executa în primăvară. „Cereți dela noi îndoite contribuțiuni, dar nu ne cereți contribuțiuni de sânge!“ ȳice mahomedanul și este secundat în aceasta de Sârbi, de Evreii spanioli, cari sub dominiunea turcească erau scutiți de serviciul militar. O deputațiune de mahomdani însemnați, care a petiționat ȳele acestea la guvernare pentru suspendarea legii militare, a fost respisă. La începutul lui Ianuarie a fost suprinsă la 3 oare noaptea și înrăsciată de poliție, o întrunire de aproape 300 mahomedani cari se ȳunaseră în moscheia Ali pașa. Puțe ȳile după aceea regimentul de aici primit ordin de plecare.

De altă parte ȳiar „Bohemia“ primesc din Triest următoarea relațiune cu data de 15 Ianuarie:

Că a trebuit să se ȳemple ceva extraordinar, se deduce în aceea că regimentul de infanterie Nr. 3, care a sosit astăȳi aici, precum batalionul de vânători Nr. 36, sosit în același timp și care trebuiau să plece tocmai mâne seară în sudul Dalmației și în Erțegovina, vor pleca ȳar astă-seară în urma unor ordine terafice sosite astăȳi aci. De asemenea regimentul de infanterie Nr. 79, care trebuia să plece de aici la Pola toai de seară la 9 oare, a plecat încă ȳi la 5 oare pentru ca se pot pleca mai repede din Pola regimentul Nr. 43, care trebuie să se ducă la Cattia. Cei de aici nu au nici cea mai mică credere în Muntenegreni și această provine din faptul pozitiv că, la novale dintre Cetinje și Grahovo — ȳuntaria erțegovineană — se lucre cu o grabă care nu se poate explica că Muntenegrenii sânt în adevăr cii nonstri.

De altă parte „Neue Presse“ publică o depeșă din ȳatato, cu data de 20 Ianuarie, în care se ȳice că Crivosciani au trecut ȳuntaria și au pătruns în Erțegovina satul Corito, spre a săli pe locrii de aci să treacă în Crivoscia și facă cauză comună cu ei.

O altă depeșă din Ist, cu aceeași dată, anunță urmăle.

Sciri din Dalmația pun că o parte din insurginții erțevieni se duc direct la Mostar. Împrimile Mostarului și ale Trebinje sunt foarte nesigure. Fiind-că în Ra n'au putut fi încuarterate toate pelesosite acolo, o parte din ele fost dislocate la Gravosa.

Astfelu bravul fi voce
Și mulțimea se nimesce
De puternicul lui glas
Și de falnicul lui pas
„Să trăsesci“, Banu-i rade,
Ce-l privește și-l pētu
„Esci voinic, voinic
Peste sute, peste mil
Să domnim în jumette
Să-mi fi ginere și fite!“
Astfelu ȳice, astfelu vorbe,
Și de nuntă să gât.

Așterneți-vă gândii
Și dați sbor închiprii,
Și-ți sci fraților de rost,
Cursul nunții cum fost
Fost-a cum avea fiă,
Cine poate să o dorie?“

V. Buz.

Întrunirea dela Iași a proprietarilor și arêndașilor.

Buroul de coresp. s'a grăbit a răspândi că întrunirea dela Iași are scopuri politice de o intensitate foarte mare. Reproducem deci articolul următoriu după „Resboiul“ care ni se pare că este adevăratul interpret al scopului întrunirii.

Eată articolul:

Unirea face forța, ȳice un vechiu proverb, și dacă unirea este realizată la timp ea produce roade și mai bune. Cu toate acestea, mai bine târȳiu decât nici odată. Este vorba de întrunirea ce s'a ȳinut alaltă-eri la Iași, la care a asistat un număr însemnat de proprietari, arêndași, deputați, senatori etc., din toate părțile Moldovei, cu scop de a chibșui asupra mijloacelor la cari trebuie să recurgă, pentru a apăra interesele lor, atât față cu proiectul depus în cameră relativ la învoelile agricole, cât și față cu demoralizațiunea în care a ajuns aȳi o mare parte a locuitorilor nostri rurali.

Dacă d-nii proprietari și arêndași ar fi stabilit de mult între dînșii o solidaritate oare-care, întreȳind relațiuni reciproce în ceea ce privește interesele agricole și economice ale țerei, d-lor ar fi scăpat de multe neajunsuri, de multe pagube materiale, provenite mai mult din cauza nepăsării lor în general, și din acțiunea izolată a fie căruia în parte. — Poate prea bine ca d-lor să se deosebească în vederile politice, și să rămăie adversari neimpăcați în ceea ce privește politica, însă în afacerile economice și mai ales agricole — cultura pământului fiind izvorul principal al avuției țerei — ar trebui se domnescă armonia cea mai completă, solidaritatea cea mai strinsă, căci numai astfel se va pute îndrepta starea noastră agricolă și economică.

Ar fi bine, ca și d-nii proprietari și arêndași de dincoace de Milcov se urmese exemplul celor de dincolo, și puind alătura soluțiunile și unor altora, s'au întrunindu-se delegațiunile lor și luând cu toȳii o hotărire, va săli cu modul acesta pe guvern să ȳie socoteală de dorințele și necesitățile lor, combinându-le cu acelea ale țeranilor.

Atunci se va pute elabora un proiect de lege asupra învoelilor agricole, care va pute corespunde în toate părțile sale cu interesele tuturor.

„Curierul Balassan,“ cetim în „Poporul,“ ne dă o idee de ceea ce a fost întrunirile dela Iași, și pentru importanța lucrului îl lăsăm să vorbească însuși în următoarele linii.

Sambătă a avut loc a doua întrunire a proprietarilor tot sub președinția dlui V. Alecsandri.

A vorbit întâiu dl Lascar Catargiu care a propus ca, atât comitetul central din Iași cât și comitetele cari au a se constitui în județe, pe lângă apărea intereselor agricultorilor, să se ocupe și cu studiarea mijloacelor de îmbunătățire a agriculturii noastre care decade pe fie care an.

Din cauza procedurilor învechite și a săminturilor proaste, grănele noastre sânt de o calitate inferioară și se caută foarte puțin pe piețele europene. D-sa doresce cu atât mai mult îmbunătățirea agriculturii cu cât această ramură este singurul izvor al bogăției noastre.

Au vorbit în urmă d-nii Iorgu Radu, D. Tacu, colonelul Pisoschi, Telesman și alți ale căror discursuri le vom da în resumat în numărul viitor.

S'a votat propunerea dlui Tacu de a se constitui câte un comitet în fie care județ, care se fie în comunicație cu comitetul central din Iași.

Asemenea s'a admis amendamentul dlui N. Rosetti Roznovean pentru

a se sporî numărul Comitului central dela 16 la 24 și s'au numit d-nii V. Alexandri, Lascar Catargi Pr. Grigorie Sturdza, Scarlat Pastia, Sturzescu, Iancu Prăjescu și Vasilie Sculi.

Comitetul central va designa în urmă pe persoanele ce au a duce petițiunea la București și a o presenta Corpurilor Legiuitoare ear în cas când aceste nu vor lua în considerație M. S. Regelui.

La urmă presidentul întrunirii d. V. Alexandri, rostî un discurs plin de înțelepciune, de patriotism și de adevărată iubire pentru poporul dela țeară. Ne pare rău că timpul nu ne permite de a reproduce în întregime discursul bardului Moldovei, care trebuie a fi cunoscut de țeara întreagă. Credem că în numărul viitor ne vom achita de această plăcută datorie.

„Întrunirile de eri și de astăȳi a ȳis dl Alexandri vor fi trecute în paginile istoriei naționale ca o faptă însemnată. Ca în timpurile cele vechi când țeara era amenințată de primejdie, astfel și acum proprietarii țerei s'au întrunit pentru a se sfătui cu toȳii, cu toate că, mulțamită lui Dumnezeu astăȳi nu ne amenință nici una din acele primejdii mari ci numai interesele noastre agricole sânt amenințate nu din intențiune rea, ci poate din greșală.“

D-sa arată, în cuvintele cele mai mișcătoare, datoria ce au proprietarii de a iubi și ocroti pe sătean după cum l'au iubit și sprijinit în toate timpurile, căci proprietariul, în țeara noastră a fost părintele și fratele săteanului. Cei rei au fost puțin și pe aceia i-au pedepsit Dumnezeu.

Ilustrul autor a lui Peneș Curca n'ul descrie, în limbajul său poetic, acele comori de calități cu cari este înzestrat poporul român, acest popor care, cu sângele lui, ne-a apărat și păstrat țara în care trăim, acest popor pe care cu toȳii datori sântem să iubim și să l'radicăm din starea de decădere în care se găsește.

În privința cărcimelor d. Alexandri este de părere că ele nu se pot suprima cu totul, căci aceasta este casinul unde țeranii se adună, pentru ca se cisluească între dînșii și să petreacă în ȳilele de sărbătoare.

Crășme au esistat tot-d'a-una în țara noastră și poporul nu sa demoralizat. Rêul provine de la acel ce ține crăcima și care atȳta pe țerani, bărbați, femei și copii ca să bea; acela care le vinde beuturi otrăvite și le răpescă până și mămăliga din gura copilașilor.

Pentru a înlătura acest rêu ilustrul poet, propune proprietarilor de a face, pe la moșile lor, ceea-ce a făcut d-sa la Mircesci, adică de a se face singuri crășmari.

„Am deschis d-lor, ȳice d-sa singur crășmă și de atunci nu vèd în Mircesci oameni căduți de beție și striviți de beuturi falsificate. Când aveam un străin în crășma mea, numai în vr'o câte-va săptămni au murit 40 de oameni, de sigur otrăviți cu rachiu prefăcut. Astăȳi aceasta nu se mai întâmplă și crăcima mea îmi aduce un folos de 40 la sută; mai mare de cât acela când vindea Eyreul.“

„Când un Beizadea Grigore Sturdza, un Lascar Catargiu, un Rosnovanu se vor face crăcimari prin sate, atnci vom scăpa poporul de rana beției cel roade. Dacă iubiți în adevăr poporul și doriți moralisarea lui, atunci faceți-ve crăcimari; faceți ceea-ce am făcut eu în Mircesci.“

Cele din urmă cuvinte ale bardului Moldovei, au fost acoperite cu salve de aplause entusiastice și prelungite. Ele au electrisat pe toȳi căți le au ascultat și vor rămănea neșterse în inimile tuturor acelora cari au adevărate sentimente romănesci.

În scurt meetingul agricol din 8 și 9 Ianuarie 1882, a fost unul din ce-

le mai imposante ce s'a putut vedea vr'o dată în țeara noastră, căci la el au luat parte stălpii Moldovei și discuțiunile urmate au fost la înălțimea acestui meeting memorabil.

Oștirile statelor balcanice.

O foare vieneză aduce următoarele date, pretinse sigure și conștiențioase, asupra forțelor militare, în timp de pace și de resboiu, a peninsulei balcanice:

TURCIA.

Armata turcească ar avea în timp de pace un efectiv de 307,000 oameni și 600 tunuri, dar astăȳi ea nu numără de cât 100,000 și vre-o 300 tunuri. Pe picior de resboiu oștirea ar trebui să aibă 610,200 oameni și 1728 tunuri și anume 468 batalioane infanterie și vânători de câte 1000 oameni; 432 escadroane de câte 150 călăreți: 288 baterii cu câte 6 tunuri și 200 oameni; 18 batalioane de pontonieri cu câte 600 oameni și 18 batalioane de tren cu câte 200 oameni. În resboiul din urmă Turcia a avut în luptă 750,000 oameni, dar pe atunci avea sub domnia sa Bulgaria, Rumeția orientală, Bosnia și teritoriile cedate acum Serbiei și Greciei: prin urmare astăȳi cu cea mai mare încordare deabea s'ar putea dispune de 400 mii oameni.

ROMÂNIA.

Oștirea permanentă a României în timp de pace numără astăȳi 17,000 oameni cu 192 tunuri. În timp de resboiu armata permanentă ar trebui să aibă 28 batalioane infanterie cu câte 1000 oameni; 8 escadroane cu câte 150 oameni; 32 baterii cu câte 6 tunuri și 150 oameni, și 6 companii de geniu cu câte 250 oameni, total 35,500 oameni cu 192 tunuri. Armata teritorială se ȳice că are 54,000, dar cu greu va trece peste 30,000 oameni. Miliția în caz de resboiu e socotită la 47,700 oameni, însă aceasta, ca și garda națională, este a se privi deocamdată ca fiind numai pe hârtie. Marina numără trei vapoare mici și 6 canoniere cu 500 matrozi în resboiu. Peste tot armata română în caz de resboiu cu greu ar trece peste țifra de 90,000 oameni cu 300 tunuri.

SERBIA.

Ostirea permanentă a Serbiei cu 10 batal. 4 escadroane, 32 baterii, 2 batal. de geniu cuprinde 6,300 oameni cu 128 tunuri. În resboiul din 1877 toate trupele n'au trecut peste 60,000 oameni. După statul de organizare armata permanentă trebuie se aibă în cas de resboiu 10 batal. cu câte 800 oameni, 4 escadroane cu câte 150, 32 băterii cu câte 6 tunuri și 150 oameni, deci total 15,000 oameni 2 batal. de geniu cu câte 800 oameni, deci total 15,000 oameni și 192 tunuri. Cele două contingenturi de miliție ar numără 115,000 oameni ceea ce ar corespunde efectiv total în timp de resboiu de 130,000 oameni. În realitate Serbia în timp de resboiu numai cu greutate ar pute dispune de 80,000 oameni.

BULGARIA.

Armata bulgară e de abia în formațiune. În timp de pace ea ar trebui se aibă 16,000 oameni în 21 batal. cu câte 600, 4 esacadroane cu câte 125 oameni, 14 baterii cu 80 tunuri și o jumătate batal. pontonieri cu 250 oameni. Pentru un cas de resboiu organizarea nu e prevădută, dar Bulgaria de abia ar pute dispune de 85,000 oameni decumva ar avè echipamentul necesar.

RUMELIA ORIENTALĂ.

Miliția rumeliotă stă sub comanda supremă a Sultanului și în

timp de războiu chiar nu poate avea decât 18,000 oameni cu 60 tunuri. Adăugându-se și gendarmii precum și voluntarii Rumelia orientală ar putea cu greu dispune de 30,000 oameni.

MUNTENEGRO.

Toți muntenegrenii fiind ostași de felul lor, nu prea poate fi vorba de o armată în timp de pace. Pentru cazul de războiu organizarea cea nouă nu e definitiv stabilită; până acum puterea armată număra 26 batal. cu 23,700 oameni, 4 cete cavalerie cu 450 călăreți, 17 baterii cu 84 tunuri și 2,000 artileriști — deci peste tot 16,150 oameni cu alți 8,400 ai contingentului al doilea.

GRECIA

Grecia are în pace o ormată de 7500 oameni cu 84 tunuri. Pentru cazul de războiu se așteaptă o nouă organizare a ostirei în urma teritoriilor câștigate. Oricum, nu vor fi peste 60,000 oameni, pentru echiparea căroră trebuie îngrijit de aci înainte. Pe mare Grecia poate dispune de 22 vase de războiu cu 113 tunuri și ca de 20,000 matrozi.

„În cazul unui războiu al tuturor statelor balcanice — afară de România — contra Turciei, ele ar putea dispune ca de 300,000 oameni cu 500 tunuri, ear' Turcia le-ar putea opune în prima linie 250,000 și la nevoie 400,000 oameni cu 500 tunuri.“

Capii nihilistilor înaintea tribunalului.

Procesul contra șefilor nihilismului va începe în curând. Astăzi acușării au primit actul de acușare. Din revelațiile acușării se poate admite, că poliția a reușit să puie mâna pe cei mai însemnați nihilști, deși evenimentele prezentului arată, că organizarea nu e ruptă și că deși capii sunt arestați totuși firele mișcării sunt necunoscute poliției.

Din acușare pot comunica următoarele:

Cei acușati sunt nobilii: Alecsandru Mihailow, de 25 ani; Nic, Kalotkewici, 31 ani; Michail Trigonea, 30 ani; Alecsandru Barannikow, 23 ani; Nicolae Schuhanow, 29 ani; Elisabeta Oloweinikova, 23 ani și Ludmilla Terentiowa, 20 ani; cetățeanul Ferdinand Lustig, 27 ani; fostul agent al poliției secrete, Nic. Klendocinikow, 36 ani; Michail Frolenko, 33 ani; fiul unui postilion, Grigory Issaievo, 24 ani; fiul unui paraciser Ossiv Emeleanow, 20 ani; fiul unui preot, Petru Ticnin, 27 ani; fiul unui comerciant, Grigory Friedenssohn, 26 ani; fiul unui soldat, Wassili Merkulow, 21 ani; Leo Slatopolski, 33 ani; Izik Aaroncik, 22 ani; Maxim Tetiorka, 28 ani; Nic. Morozow, 29 ani; supusul prusian Martin Larghanns, 29 ani; femeea unui funcționar, Tațiana Lebedewa, 29 ani; fiica unui preot, Anna Iakimova, 26 ani.

Trigonea trăia sub numele lui adevărat și nu se ascundea de poliție. El a fost mijlocitor între membrii partidei eșii afară din lege și lumea legală din afară, apoi a fost și colaborator la diarele „Zemleai Wolea“ și „Narodnaia Wolea“.

Tot așa a fost și Lustig, la el se mai făceau plățile pentru partidă și se afla o tipografie secretă.

Capul partidei a fost Mihailow; el a fost șeful agitației și administratorul banilor partidei. Ajutoarele lui sunt: în materie de agitare: Kolotkevici și Frolenko; în materie de bani: Barannikow.

Suchanow a fost tehnicul inteligent, instruit și inventator profesorul lui Kibalcici, conducătorul așezării minelor în mica Sadovaia, unde a lucrat în persoană.

Issaiew a fost chimistul societății. Morosow era redactorul celor două foi „Zemleai Wolea“ și „Narodnaia Wolea“ la cari colabora mai cu zel Terentewnia.

Emelianov a venit, puțin înainte de atentatul de la 1 Martie 1881, la Petersburg ca emisar al nihilistilor din Geneva; el purta a patra capsulă explosivă și a fost primul, care a venit în ajutorul țarului lovit. Cuprins de căință el a sărutat, cerând oare cum iertare, pe frunte pe împăratul-martir.

Klendocinikow și Merkulow sunt de asemenea însemnați. Primul trecea de unul dintre cei mai buni agenți ai poliției secrete și s'a distins în descoperirea multor autori adevărați ai unor crime, imputate nihilistilor. El a fost care informa pe nihilști despre toate planurile poliției și care de multe ori a pus poliția pe cale falsă. Ultimul său serviciu adus nihilistilor a fost denunțarea spionului spânzurat de nihilști. Al doilea, Merkulow, de și este un om închipuit, trece de cei mai inteligenți dintre acușati și a fost foarte roditor în scoanirea comploturilor celor mai îndrăzneți, pe cari le combina cu măiestrie. În toate era ajutat de Jakimowa; ea a fost una din cele mai active persoane din partidă. Ea a jucat și rolul de nevastă a lui Kobosow, care nu e prins încă și a cărui era prăvălia, de unde s'au așezat minele din Sadovaia.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Esclența Sa Metropolitul Miron Romanul) a felicitat pe patriarhul de curând denumit al Carlovețului printr'o telegramă în limba română de următorul cuprins:

Patriarh Angyelic, Carloveț:

Grația altisimă care vă rădică la scaunul metropolitan, fie sorgente nesecat de fericire pentru bravul popor sârbesc! Vă urez viață, sănătate, puteri și succese salutari! — Miron Romanul, metropolit.

Patriarhul Gherman Angyelic a respuns prin o telegramă în limba sârbească, a cărei traducțiune sună astfel:

Esclenței metropolit românesc, Miron, Sibiu.

Mulțumită cordială pentru bunăvoitoarea aducere aminte la ocaziunea instalațiunii, cu asigurarea iubirei frățesci! — Gherman, patriarh sârbesc.

* (Necrolog.) Astăzi în 5/17 Ianuarie 1882 la 8 oare seara a trecut la cele eterne cel mai brav și mai zelos membru al comunei Aciliu, Ioan Ivan senior în etate de 75 ani. — Pe răposatul îl jeluște fii săi Ioan, notariu cercuale, Nicolau Ivan, diacon și învățătoriu în Seliște — Iacob și Vasilie economi aici — fiica Maria măritată Antonie German, pe cum și o multime de alte rudeni, nepoți, nepoate. Îl jeluște comuna politică întregă la carei primariu a fost în decurs de 10 ani în timpul cei mai grei ai absolutismului, și în fine biserica al cărei Epitrop a fost de la introducerea Statutului organic până astăzi, și sub al cărei îngrijire, și bună chiverniseală, ea astăzi din nimica dispune de avere frumoasă. „Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată.“

* (D. Teodor Brătianu,) frațele d'lor Ioan și Dimitrie Brătianu, a murit la Pitești. Fie-i țărina ușoară!

* (Comunitatea română din Turtucaia) face apel la generositatea Românilor, ca să-i vie în ajutoriu pentru a putea întreprinde școlile și biserica română din acel oraș, în care

pot să cultive limba maternă și să dea cuvenită instrucțiune copiilor.

* (Societatea de navigație pe Dunăre) comunică că, până la alte dispozițiuni, vaporul de pasageri între Galați și Brăila, va călători după cum urmează: Pornirea de la Brăila în fiecare zi la 9 oare dimineața; de la Galați asemenea, la 3 după prânț.

* (Turburări la Sofia) — Cu ocaziunea anului nou, nisce turburări regretabile au avut loc la Sofia, din cauza numirei episcopului Meletiu pe care unii nu'l vrea. Mai mulți cetățeni, nemulțumiți de această numire, s'au dus în biserică și au sfărâmat tronul episcopal, oprind pe episcop de la serviciul religios. S'a făcut numeroase arestări.

* (O nouă călătorie cu balonul la polul nordic.) Comandantul englez Cheyne care urmărește de doi ani preparativele sale de călătorie la polul nordic prin ajutorul baloanelor, a sosit zilele aceste la Montreal, spune Courier des Etats Unis, pentru a face pe publicul din Canada să se intereseze de viagiul său aerian. Persoanele interesate la întreprindere doresc ca această expediție anglo-americană să fie organizată prin subscripție populară. Cheltuelile se vor urca la 80,000 dolari, din care câte 40,000 trebuie a se stringe din fie-care țară. Un comitet s'a organizat deja la Eizabeth (Nev Jersey), și se prepară asemenea comitate în principalele orașe ale țerei. Nava de expediție se numi Grinnell, după numele celebrului patron a explorației arctice. Cele trei baloane ce vor costa 20,000 dolari, vor fi confecționate în Anglia. New-Yorkul va fi punctul de plecare a expediției. Comandantul Cheyne a șis acum de curând: vom merge la Saint-Patrichs Bay, unde căpitanul Nares a găsit imens gisement de cărbune la suprafață. Vom construi o casă pe cărbune. Vom instala niște aparate și vom fabrica gaz hydrogen pentru baloane.

Acest loc este la 6 mile departe de punctul unde nava căpitanului Nares la Discovery, a ernat în 1875—1876, și la 196 mile dela pol. De aici, când va fi timp frumos, nu va trebui de cât 18—20 oare pentru a ajunge la pol.

După opinia d. Cheyne, regiunea polară este un archipel cuprins într'un ocean de gheață solidă, neprezentând nici o deschizătură navigației.

Fie-care balon are și o sanie, o luntricică și merinde pentru 51 de zile. Un fir telegrafic este lăsat, după cum se va îndepărta, pentru a fi în comunicare cu stațiunea principală. Aerostatele sunt încărcate așa fel ca să nu poată a să sui prea tare în aer și comandantul Cheyne crede că va putea să se pogoare jos la 10 mile de la pol. El nu prevede nici o dificultate de frig în timpul voiajului, care va avea loc prin luna Iunie a anului plecării expediției. El spune încă că călătorii vor trebui să scoată paltoanele, spre a nu suferi de căldură.

Expediția va fi compusă de 27 oameni care vor fi însoțiți de 3 Eschimoși la Groenland. Guvernul danes a trimis deja ordin autorităților din Groenland pentru a da tot ajutorul posibil expediției.

Loterie.

Mercuri în 25 Ianuarie n. 1882.

Sibiu: 53 71 50 61 28

Bursa de Viena și Pesta

Din 24 Ianuarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	117.—	116.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	86.—	86.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	—	107.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	—	—
Împrumutul anurilor de fer ung.	130.50	130.—
Obligațiuni ug. de rescumpărarea pământului	99.—	93.—
Obligațiuni ur. cu clausulă de sorfire	91.—	92.—
Obligațiuni uriale temeșane	92.—	92.—
Obligațiuni url temeș. cu clausulă de sorfire	91.—	92.—
Obligațiuni urbiale transilvane	95.—	93.—
Obligațiuni urbiale croato-slavo-nice	—	94.50
Obligațiuni ungie rescumpărarea decimeii de vin	—	97.—
Datorie de stat striacă în hârtie	72.90	72.75
Datorie de stat argint	74.25	73.75
Renta de aur ariacă	91.50	90.—
Sorți de stat de 1860	129.50	129.—
Acțiuni de banc austro-ung.	814.—	800.—
Acțiuni de crediustr.	283.—	284.—
Acțiuni de bancile credit ung.	259.—	265.—
Sorți unguresi premii	113.50	113.50
Sorți de regular Tisei	106.—	107.50
Scrisuri fonciare institutului „Albina“	99.30	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.63	5.63
Na oleon	9.55	9.54
100 marce nemci	58.70	58.85
London (pe pol de trei luni)	120.—	120.30

Nr. 325.

[4] 3—3

ONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lungeputinciosul paroch din Sirbi Arciu Olariu protopresbiter ratul Ilii, baba înaltei ordinațiuni consistorială dto 3 Decemvre 1881 Nr. 3697 se escrie concurs cu termen de 31e zile dela 1-a publicare în jurnalul Telegraful Roman.

Emolentele împreunate cu acest post sunt:

Jumeb din toate venitele parochiale, șmisate în sinodul parochial pent de a corespunde unei parochii dlasa III.

Concuții au a'și adresa petițiunile în conform statutului organic, și regimentului congresual pentru parocidin 1878 până la terminul sus irat oficiului protopresbiteral gr. al tractului Ilii murășene.

Guraa în 17 Decemvre 1881. În conțelee cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p., adm. prot.

Nr. 27—18v.

[10] 1—3

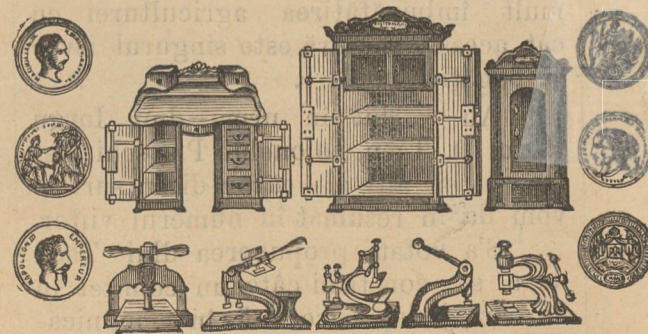
bligațiune!

Stefarki, posesor în Zageru și soții lui, înaintă contra întregului posesorat de acolo petiț pentru concesiunea regulării hotarului, us ca termen de pertractare ziua dela Martie 1882 la 10 oare înainte de au în comuna Zageru în casa comunală, are pertractare pe calea publicațiunei invită toții interesații cu aceea observare părțile absente se privesc că consimt egularea.

Din nța tribunalului reg. din Elisabetopolă la 10 Ianuarie 1882.

Nagy

Butal m. p., notariu.

Casse
pore în contra focului și
argerei
la
avel Nendvich
în Sibiu.

3—3